

שרה ביקשה לעצמה בצניעות – קיבלה המון

למעלה – שבת שלום לך, שרה מהחברות,
החברות – הצניעות והפשטות.

בשם האהבה שלנו כאן – היי שלום.

שרה'ליה שרון

מלווים את שרה הראל – לעולם שכולו טוב –
לגן-העדן ומנוחת עולם.

הדלת של שרה היתה פתוחה לרווחה כל
השנים, בכל הזמנים, מתי שתרצי, ואיך
שתרצה – כך אני מצטטת את החברות
הרבות שהיו לשרה, את החברים הרבים
שאהבו את שרה ואמרו זאת בגאווה.

היתה יושבת בבית ומקשיבה לכל עובר ושב
שנכנס לשתות כוס תה עם עוגיות סבתא
ששרה אפתה. סיפורים על העליה לארץ, על
הקליטה בקיבוץ, על שנים של אחות בשרות
מלא – גם ביום וגם בלילה – ובעיקר –
נינוחה. שקטה. היא הדמות – היא האשה
הכי מרוצה בקיבוץ, הכי גאה במקום הזה –
תמיד אמרה 'מה אני צריכה ואין לי?' יש לי
הכל – בית, עבודה, משפחה, חברים, נכדים,
נינים, הרבה חברות. דאגה ועזרה בשעה לא
נוחה – מי שביקשה מעט זכותה בגדול –
בצניעות שלה – במעורבות שלה – באסיפות,
בתרבות, בחגים, באירועים – תמיד יחד עם
חברות טובות שנכנסות ויוצאות – כי הדלת
של שרה היתה פתוחה לרווחה כל השנים
והיא הרויחה ביושר את החיים היפים שהיו
לה, יחד עם לכתו של וסי והעצב הנורא, יחד
עם פטירתו של רחמים בעלה – על שניהם
תמיד סיפרה באהבה.

שרה הראל היא חברה טובה עם אנשים
ונשים צעירים וצעירות ממנה – מתוך תבונה
חיים וחוכמת חיים – לבקש מעט – לקבל
הרבה.

ואת, שרה, זכירת לקבל הרבה.

הרבה משפחה – ילדים, כלות וחתנים, נכדים
ונכדות, נינים ונינות – והמון המון חברות
ואנשים שאהבו אותך – כך בפשטות, בשקט
– בתודה גדולה לך שהיית כאן איתנו
בשכונה של המבוגרים. היה לך טוב – גם לנו
– את חברה אמיתית.

משפחה קטנה ומצומצמת תהייה לך שם –
למעלה – רחמים, יוסי ואת – המולכת בכל.
את הקודקוד לכל המשפחה כאן ועכשיו שם